

وجوری کاغه زو شیوهی نویسن و دست خه تی نامیلکه کان و دوو
نامه کان زور ویک ده چن .

هر چونی بیت نه واهردو نامه هه لیه سته کان له گهل
وینه یان ده خه ینه بهر چاوی خوینه رانی به ریز بو نه وهی تام و
چیژ له مانا و ناوه روکیان وه رگرن و له شیوهی ده برپینی هه ست و
بیری نه م دوو زانایه بهر زانه ناشنا بن .

تیبینی :

له بهر نه وهی له و بلوره دا بوم که مه به سو ووشه کانی نه م دو
نامه یه پیویستی یان به شی کردنه وه نیه بویه ته نها ده که کانیانم بلا و
کرده وه .

نامه ی شیخ عومه ر :

ده میکه کاغه زت ناینته لامان
عه جب رژی له په یغام و سه لامان
جه لی داییم ده بی جیلوه دیبار بی
له نیو گنجای شت بی یا کنار بی
عومه ر عومریکه بو تو نینتزاره
له شهوقی تو وه کو ئاو بی قه راره
حه یاتی من به یادی تو مه نووته
نه وازش چاوه که م لایق به خووته
ده بو بو خاتری ته فریحی یاران
بکه ی سه یرو سه فا وهختی به هاران
ببینی شاره زوری پر زهرو زور
بچیته کیوی هه ورامانی پر نور
شهوی تا ف جری سادیق دابنیشی
به نوممیدی وه فا پا رابکیشی
وه کو نه م عالیمانه مل به حه ق دهی
هه زار نادان له پیش شه ق و له ق دهی
نیجازه و خرقه و تاج و موسه لا
بسیننی بو ره و اجی کاری دنیا
له عوقبا که ر بلین بو چی وه هات کرد
بلی ده فعی فه سادم له م دیهات کرد
منیش بو ده فعی نه م مه نهی قه بیحه

یه کیان نامه ییکی شیخ عومه ری بیاره یه که نازناوی
(ضیاء الدین) ه له سالی (1255) ی کوچی هاتوته دونیا وه له سالی
(1318) ی کوچی وه فاتی کردوه ، به شیخ هوناندیتیه وه و
ناردویه بو مه لا عه بدو الله ی جه لی زاده ی کو بی ، ونه ویتریان ،
وه لامی مه لا عه بدو الله ی جه لی زاده یه که له سالی (1260) ی کوچی
هاتوته دونیا وه له سالی (1326) ی کوچی نه م دونیا یه ی به جی
هیشوره .

هر دوو جامه کان نوسراونه ته وه له پال کومه له
نامیلکه ییکی نایینی هه ندیکیان به زمانی عاره بی وه ه ندیکیان به
زمانی فارسین که له سالی (1290) ی کوچی نوسراوته وه ، له
شاری مه دینه ی پیروز به دهستی حه سنی میرغینانی
خوقه ندی بوخاری ، بو مه لا موحه ممه دنه مینی حاجی کوردی
وله دوا ی هه ندی نامیلکه کان که لی پارچه شیخری تریشی
نوسراونه وه ، له شیخه رکانی وه فایی ، شیخ ره زا شیخ عومه ری
بیاره ، مولانا خالد ، جامی ، سعدی و شاعرانی تر .

له سه ر نامه که ی شیخ عومه ر وا نوسراوه : (من جناب
ضیاء الدین الشیخ عمر رحمه الله) وله سه ر نامه که ی مه لا
عه بدو الله نوسراوه (جواب عالم نحریر جناب فاضل کامل حاجی
ملا عبدالله آدام الله ذاته) که وابی نه م دوو نامه له پاش کوچی
دوایی شیخ عومه رو له سه ر ده می ژیانی مه لا عه بدو الله
نوسراونه ته وه .

که چي میژوی نویسنه وهی نامیلکه کانی که نه و دوو
نامه یان له پال نوسراونه ته وه له کاتی ژیانی شیخ عومه ردا بووه

ته لاشم کرد به نه افازی فه سیحه
 له نه سلی دین و ئیمان بی خه بهر بون
 له حی حی قال وقه وهل پر خه ته ر بون
 به سیره تیان نه بو ری حی حق بزائن
 حه قو باتیل جوئی که ن یا بفامن
 نه گهر من شیخ نه بوم عیلم به دین بو
 موسلمانان و شه ریه ت لیم یه قین بو
 به حوکمی شهر ع و حه ق لازم وه ها بی
 که ره ددی جاهیلی نادان کرا بی
 له ته علیمی ئوسول و فه رعی دینی
 له نه حکامی شه ریه ت ری یه قینی
 دریغم لی نه کردن تا توانیم
 نیشانم دان له پیریم تا جوانیم
 به نومیدی عه تایی ره بی غه فورم
 له بهر ته حقیقی نه حکام و ئوجورم
 وه ئیلا عالیمو عامی و مشایخ
 هه مو موحتاجی ره حمن تیفل و راسیخ
 وه لامی مه لا عه بدوللای جه لیزاده :

نه مر نامت به دهستی گوجی موخلیس
 که بیشته دهستی سستی عه بدی موفلیس
 له پاش بو سیده نه و پوئیده نه تام
 نییامه سه سه رو سه ر چاو به ئیکرام
 نیگام کرد هه موی لوتفو عیتاب بو
 به هه م ئامیزیش قیشرو لوباب بو
 سه لامی من چی یه ؟ بو توی بنیرم
 نه تو عه زبو فورات و من سویرم
 جه لی ئیسم خه فی ره سم دو رهنگی
 میسالی مه سه نه له ی کافورو زهنگی
 سوها بی چاره قوربان چون دیباره
 که وه قتی شه عشه عه ی شه مس وننه هاره
 عومه ر عومریکه گهر مه یلی به لامه ؟
 نه دی بو مه رکه زی دهر دو به لامه ؟
 نه تو بی ره حمو بی ئینسافو بی باک

وه ئیلا من له بهر بی تام وه کو خاک
 حه یاتی من له هیجری تومه ماته
 عه جایب نیسه تیک و ئیرتییاته
 هه مو عومرم به پاییز چو له هیجران
 به فارم هیچ نه دی بو گه شت و سه یران
 به قوربان شاره زور چون بیینم
 زهرو زورم نیه شاقاو هه لینم
 له جیگه ی کوئی هه ورامانی پر نور
 له سه ر کوئی غه مان که وتووم وه کو حور
 نه گهر لوتفت هه بی پیش راده کیشم
 له قافله ی مه تله ب هه ر ده م له پیشم
 وه لی تو دهر حه قم بی ئیلتیفاتی
 نیه په روات به ئیستیحقاقی زاتی
 به باتین نه ز سوی الله ره ته حاشی
 به زاهر نه جمی دینی شیخ ته راشی
 له بوئی به عزیزی نادان و ناقام
 به جی بهر شه قی دام ، بهر له قی دام
 ئیجازه و خرقه و تاج و موسه للا
 بسینم بو ره واجی کاری دنیا
 فره خوشه که لی خاسه به چی یه
 وه لی گهر حه زبکه ی ئیره ش نه وی یه
 له بو تو قوربو بوعد هه ر دو یه کیکه
 به کنی هه میانه بگره ئارذی تیکه
 ئیجازه م بی که ره م که خرقه و تاج
 بنیره بو ره واجی ستیری باج !
 له بهر شیخان نه گهر چی دین بپراوه
 به شیری تو زمانی من بپراوه
 حه قیه ت مایه و دایه ی فه سادن
 به فه یزی شه رع و عیلم به د نیهادن
 کوللی یه کیان قاتعی ریگه ن به جدی
 نه ون میسداقی ئایه ی لایه یددی
 وه لی بو خاتری تو به نده یانم
 زوبان ده گرم له حه قیان تا بتانم
 له پاشی تو خودا بو خوئی عه لیمه
 له که رکوکی دو عاگوئی شیخ عه لیمه